

เพศวิถีในวรรณกรรมเกย์ออนไลน์ Sexuality in Gay Online Literature

เจษฎา ชัดเขียว (Jedsada Khatkheaw)* ดร.อรทัย เพ็ญยุระ (Dr.Orathai Piayura)**

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องเพศวิถีในวรรณกรรมเกย์ออนไลน์มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของวรรณกรรมเกย์ออนไลน์โดยมุ่งเน้นการวิเคราะห์โครงเรื่องตามแนวคิดทฤษฎีการศึกษาวรรณกรรมไทยและแนวคิดทฤษฎีเพศวิถีมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์หัววรรณกรรมเกย์ออนไลน์ โดยใช้ตัวอย่างเป็นวรรณกรรมเกย์ออนไลน์จากเว็บไซต์ <http://www.thaiboyslove.com> หมวดหมู่นิยายที่โพสต์จบแล้วจำนวน 10 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่าผู้แต่งใช้โครงเรื่องแบบมีการเปิดเรื่อง ดำเนินเรื่องและปิดเรื่อง โดยการเปิดเรื่องที่พบมากที่สุดคือการเปิดเรื่องแบบการบรรยายและการเปิดเรื่องแบบการใช้สัญญาณหรือการกระทำของตัวละครพบในนิยายจำนวน 3 เรื่องเท่ากัน การดำเนินเรื่องพบว่าผู้แต่งใช้การดำเนินเรื่องแบบลำดับเวลาตามวัน เวลาในปฏิทินทุกเรื่อง และการปิดเรื่องพบว่าผู้แต่งใช้การปิดเรื่องแบบสุขนานุกรม (happy ending) ทุกเรื่องเช่นกัน ด้านเพศวิถีพบว่าวรรณกรรมเกย์ออนไลน์ทุกเรื่องที่น่าสนใจศึกษาตัวละครมีเพศวิถีแบบชายรักชาย มีหลายบทบาททางเพศแบ่งเป็น คนที่มีบทบาททางเพศเป็นฝ่ายกระทำ (เกย์คิง) คนที่มีบทบาททางเพศเป็นฝ่ายถูกกระทำ (เกย์ควีน) คนที่สามารถมีความสัมพันธ์ได้กับทั้งชายและหญิงหรือไบ (bisexual) ด้านปฏิบัติการทางเพศพบว่ามีการปฏิบัติการทางเพศระหว่างตัวละครเอกชายกับชายระดับสอดใส่ในเนื้อเรื่องถึง 8 เรื่องจาก 10 เรื่อง

ABSTRACT

The Study of Sexualities in Gay Online Literature aimed to study the compositions of Gay literature distributed online. 10 selected literature was analyzed by literary and sexuality frameworks. Data was collected from posted novels of <http://www.thaiboyslove.com>. The results of the study revealed that the selected novels were composed under the structure of opening, narrating and ending. Three novels were opened using descriptive technique. The opening of another three novels was operated with the using the narrators' actions. All of the selected novels were narrated chronologically. On the aspect of ending, all of the novels in this study had happy endings. The study of the sexualities of the characters revealed that all of the main characters were homosexuals and bisexuals. On the aspect of sexual practice, the study found that 8 out of 10 novels presented the penetration.

คำสำคัญ: เพศวิถี โครงเรื่องวรรณกรรมเกย์ออนไลน์

Keywords: Sexuality, Plot Gay online literature

* นักศึกษาลัทธิศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทนำ

วรรณกรรมเป็นเครื่องมือสะท้อนสังคมและเป็นเครื่องมือบันทึกความเป็นไปในสังคมตามที่ รุ่งฤทัย (2547) กล่าวว่านวนิยายเป็นผลผลิตทางวรรณกรรมของสังคมย่อมมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสังคมอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้เป็นเพราะผู้เขียนวรรณกรรมกระทำบทบาทพร้อมกันอยู่ 2 บทบาท อย่างหนึ่งคือในฐานะผู้ผลิตวรรณกรรมและอย่างที่สองคือในฐานะหน่วยหนึ่งของสังคม ฉะนั้นนวนิยายย่อมมีเนื้อหาสาระและความคิดอันคู่ควบมาจากสังคม ทั้งนี้เพราะแม้ว่านวนิยายจะเกิดขึ้นมาจากจินตนาการของผู้เขียน โครงเรื่องและพฤติกรรมของตัวละครเป็นเรื่องที่ผู้เขียนสมมติคิดแต่งขึ้นก็ตาม แต่ผู้เขียนได้ถ่ายทอดแบบมาจากบุคคลและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริงในสังคมตามช่วงเวลาที่ยกมา ดังนั้นวรรณกรรมที่ถูกผลิตขึ้นจึงมักเกี่ยวโยงกับสถานการณ์และเวลาของการสร้างสรรค์ผลงานซึ่งถูกนำมาเป็นฉากของเรื่องราวต่าง ๆ ที่ผู้เขียนได้สร้างสรรค์ขึ้นจึงกล่าวได้ว่าอย่างชัดเจนว่าวรรณกรรมเป็นเครื่องมือสะท้อนสังคมนั่นเอง

ในอดีตงานวรรณกรรมถูกสร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อรับใช้สังคมและเพื่อสนองตอบความต้องการของชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยสามารถแบ่งเป็นวรรณกรรมกระแสหลักกับวรรณกรรมกระแสรอง โดยในอดีตอาจมีชื่อเรียกวรรณกรรมทั้งสองประเภทนี้ในชื่อต่าง ๆ ดังที่ รุ่งฤทัย (2547) ได้กล่าวว่า เมื่อพิจารณาวรรณกรรมปัจจุบันในวงกว้างแล้ว จะพบวรรณกรรมที่หลากหลายทั้งวรรณกรรมเพื่อชีวิต วรรณกรรมเพื่อความบันเทิง เป็นต้น โดยวรรณกรรมแต่ละชนิดก็ยึดกลุ่มผู้อ่านมากน้อยแตกต่างกันไปและเมื่อพิจารณาแล้วพบว่าในประวัติศาสตร์วงการวรรณกรรมไทยได้มุ่งเน้นศึกษาวรรณกรรมไทยกระแสหลักหรือวรรณกรรมที่เป็นที่นิยมเป็นเรื่องที่ส่งเสริมคุณธรรม ศีลธรรมอันดีงามให้แก่สังคม ก่อให้เกิดหน่วยงานที่ส่งเสริมงานด้านวรรณกรรมมากมายรวมถึงหน่วยงานที่ส่งเสริมนักเขียนด้วย ผิดกับวรรณกรรมกระแสรองซึ่งไม่ปรากฏว่านิยามยกย่องหรือศึกษาในวงการศึกษาวรรณกรรม ดังจะเห็นจากในประวัติศาสตร์วงการวรรณกรรมไทยเมื่อยุคใดยุคหนึ่งที่ผู้รับบทบาททางการเมืองลิดรอนสิทธิ เสรีภาพของนักเขียนผู้สร้างสรรค์ผลงานวรรณกรรมที่ดี หรืองานวรรณกรรมในลักษณะที่ไม่ส่งเสริมคุณธรรม ศีลธรรมอันดีงามของสังคมที่ดี วรรณกรรมดังกล่าวก็จะถูกกดขี่และปฏิเสธจากสังคมทันที รวมไปถึงนักเขียนกระแสรองเองก็จะถูกกีดกันจากสังคมเช่นกัน

ปัจจุบันวรรณกรรมประเภทต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคมไทยล้วนแต่เป็นวรรณกรรมที่ยังคงเป็นวรรณกรรมกระแสหลักดังจะเห็นได้จากการส่งเสริมวรรณกรรมผ่านการมอบรางวัลต่าง ๆ ให้กับนักเขียนเช่น รางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (Southeast Asian Writers Award) หรือที่รู้จักในนาม รางวัลซีไรต์ (S.E.A. Write) เป็นต้น ผลงานวรรณกรรมที่ได้รับรางวัลต่าง ๆ นี้ล้วนแล้วแต่เป็นวรรณกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรม ศีลธรรมอันดีงามแก่สังคมหรือเป็นวรรณกรรมที่มีข้อคิดเป็นปรัชญาบางประการที่ทำให้ผู้คนในสังคมสามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้ แต่ก็ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าในสังคมไทยมีวรรณกรรมกระแสรองที่ถูกปฏิเสธหรือไม่ได้รับความนิยามตามกระแสหลักอยู่ หนึ่งในนั้นคือ “วรรณกรรมเกย์” หรือวรรณกรรมของกลุ่มเพศทางเลือกซึ่งเป็นผลงานวรรณกรรมที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นมาเป็นสนองตอบความต้องการของกลุ่มเพศทางเลือกหรือเพศที่สามเช่น เกย์ กะเทย เลสเบี้ยน เป็นต้น หรือแม้กระทั่งกลุ่มคนผู้ชื่นชอบวัฒนธรรมยาโออิ (yaoi) หรือวัฒนธรรมชายรักชาย เรียกโดยย่อว่า “วาย (y)” ซึ่งมีต้นเค้ามาจากการจับคู่ตัวละครเอกที่เป็นเพศชายกับเพศชายในการ์ตูนอนิเมชันญี่ปุ่น

วรรณกรรมเกย์หรือวรรณกรรมของกลุ่มเพศทางเลือกถูกมองว่าเป็น “วรรณกรรมใต้ดิน” หรือ “วรรณกรรมชายขอบ” สำหรับสังคมไทยปัจจุบันเนื่องจากสังคมยังไม่ได้ให้การยอมรับและถูกผลักออกไปจากศูนย์กลางของสังคมแต่ในขณะเดียวกันก็ปฏิเสธถึงการมีอยู่ของวรรณกรรมประเภทนี้ไม่ได้

อิงอร (2554) ได้ยืนยันถึงความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคมเป็นเรื่องที่ไม่อาจปฏิเสธได้ วรรณกรรมได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือสะท้อนประสบการณ์ชีวิตในยุคสมัยไม่ว่านักเขียนจะจงใจสะท้อนสังคมหรือไม่ก็ตาม ทั้งยังกล่าววาวรรณกรรมรักร่วมเพศหรือวรรณกรรมเกย์นี้ปรากฏขึ้นมาในสังคมไทยในช่วงเวลาระหว่าง พ.ศ. 2516 – 2525 เป็นต้นมาโดย

ที่นักเขียนหลายคนได้เขียนนวนิยายที่มีเนื้อหาและตัวละครเกี่ยวกับเรื่องรักร่วมเพศออกมาหลายเรื่องทั้งที่ตั้งใจเช่นการสร้างสรรคนวนิยายที่มีแก่นเรื่องหรือตัวละครหลักเป็นตัวละครเพศทางเลือกและไม่ตั้งใจ เช่นการสร้างตัวละครที่เป็นเพศทางเลือกมาเป็นตัวประกอบในนวนิยายเรื่องนั้น ๆ เพื่อสร้างสีสันให้แก่เรื่อง เป็นต้น เหล่านี้ต่างก็เป็นสิ่งสะท้อนภาพสังคมและแสดงให้เห็นถึงการมีอยู่ของกลุ่มเพศทางเลือกที่เคลื่อนไหวอยู่ในสังคมไทย

การปรับการพัฒนาของเทคโนโลยีต่าง ๆ ในสังคมทั้งอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้คนในสังคมสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลและสามารถรวมกลุ่มกันเป็นกลุ่มสังคมออนไลน์ในลักษณะต่าง ๆ ได้อย่างง่ายดายเช่น การรวมกลุ่มของกลุ่มผู้สนใจในวรรณกรรมเกย์ออนไลน์เพื่อเป็นพื้นที่แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนความนึกคิด ประสบการณ์ทางเพศเป็นพื้นที่เปิดสำหรับสร้างสรรค์ผลงานวรรณกรรมสำหรับนักเขียนและผู้สนใจกลุ่มรักร่วมเพศทั้งเพื่อความบันเทิงและสนองตอบความต้องการเฉพาะกลุ่มเช่น www.thaiboyslove.com , www.dek-d.com เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเว็บไซต์ www.thaiboyslove.com เป็นเว็บไซต์ที่จัดสร้างขึ้นเพื่อนำเสนอวรรณกรรมเกย์ออนไลน์โดยเฉพาะ โดยแบ่งเป็นหมวดหมู่ทั้งนวนิยายที่โพสต์ใหม่และนวนิยายที่โพสต์จบแล้วอย่างชัดเจนรวมถึงการมีกระดานสนทนาออนไลน์ไว้สำหรับสมาชิกเว็บไซต์ได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาโครงสร้างของงานวรรณกรรมในนวนิยายที่เป็นวรรณกรรมเกย์ออนไลน์ในเว็บไซต์ www.thaiboyslove.com โดยได้พิจารณาเก็บข้อมูลจากวรรณกรรมในหมวดหมู่นิยายที่โพสต์จบแล้วจำนวน 10 เรื่อง เพื่อให้ทราบถึงโครงสร้างของงานวรรณกรรมและเพศวิถีของตัวละครในวรรณกรรมเกย์ออนไลน์ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศในสังคมไทย อันจะทำให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศและตระหนักได้ถึงการใช้ชีวิตร่วมกันในกระแสสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงนี้ได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ได้ทราบถึงองค์ประกอบของวรรณกรรม
2. ได้ทราบถึงเพศวิถีของตัวละครเกย์ในวรรณกรรมเกย์ออนไลน์

วิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่องเพศวิถีในวรรณกรรมเกย์ออนไลน์นี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ผู้วิจัยได้พิจารณาด้วยบทประเพณวรรณกรรมเกย์ออนไลน์จากเว็บไซต์ <http://www.thaiboyslove.com> หมวดหมู่นิยายที่โพสต์จบแล้วจำนวน 10 เรื่อง ได้แก่ เรื่อง “[16-PLUS] กำปั้น...หัวใจ...กระสอบทราย...กับนายปากแข็ง” เรื่อง “ที่หนึ่ง” เรื่อง “ระเบียบรักนักศึกษาภาค 1” เรื่อง “ระเบียบรักนักศึกษาภาค 2” เรื่อง “บันทึกรักสีม่วง” เรื่อง “พินัยกรรมกามเทพ” เรื่อง “Under the blue sky ใต้ผืนฟ้าสีคราม” เรื่อง “TIME TICKET ย้ำอีกครั้งว่า...” เรื่อง “SINGLE PAPA คุณพ่อยังโสด” และเรื่อง “บ้านไร่ปลายรัก” ซึ่งเรื่องที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาเป็นนิยายเกย์ออนไลน์ที่เป็นที่นิยมของผู้อ่านในเว็บไซต์ดังกล่าวเป็นอย่างมาก เหมาะสมที่จะนำมาศึกษาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยที่กำหนดไว้

การศึกษาเรื่องเพศวิถีในวรรณกรรมเกย์ออนไลน์ครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยทางเอกสาร (Documentary Research) เพื่อศึกษาวรรณกรรมเกย์ออนไลน์โดยใช้กรอบแนวคิดการศึกษาองค์ประกอบของวรรณกรรมและแนวคิดเกี่ยวกับเพศวิถี (sexuality) มาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบของวรรณกรรม โครงเรื่อง เพศสภาพและปฏิบัติการทางเพศในวรรณกรรมเกย์ออนไลน์ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของพรรณนาวิเคราะห์

กรอบแนวคิดที่นำมาวิจัย

องค์ประกอบของวรรณกรรม

โครงเรื่องวรรณกรรม

จากการศึกษาเรื่องเพศวิถีในวรรณกรรมเกย์ออนไลน์โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาวรรณกรรมโดยมุ่งเน้นวิเคราะห์โครงเรื่องตามแนวคิดการศึกษาวรรณกรรมพบว่าโครงเรื่องของงานวรรณกรรมเกย์ออนไลน์ผู้แต่งมีการเปิดเรื่องดำเนินเรื่องและปิดเรื่องตามแนวคิดการศึกษาโครงเรื่องในงานวรรณกรรม ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. การเปิดเรื่อง

การเปิดเรื่องเป็นส่วนสำคัญที่สุดของเรื่องเพราะเป็นการปูพื้นฐานให้ผู้อ่านสามารถติดตามงานเขียนได้อย่างต่อเนื่องก่อนที่จะเข้าสู่เนื้อหาภายในเรื่อง เป็นส่วนที่ผู้แต่งต้องเขียนให้ชวนติดตามถือว่าเป็นส่วนที่ทำทนายไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าส่วนอื่น ๆ ของเรื่อง การเปิดเรื่องตามแนวการศึกษาวรรณกรรม สายทิพย์ (2539) กล่าวว่ามีการเปิดเรื่องมี 5 ลักษณะ ได้แก่

- 1) เปิดเรื่องด้วยการบรรยาย จะบรรยายเหตุการณ์ บรรยายฉากหรือบรรยายตัวละครอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้
- 2) เปิดเรื่องด้วยการพรรณนา จะพรรณนาเหตุการณ์ พรรณนาฉากหรือพรรณนาตัวละครอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

ซึ่งจะแตกต่างจากแบบแรกตรงที่การเปิดเรื่องแบบนี้จะมุ่งเน้นทำให้อ่านมีอารมณ์คล้อยตามด้วย

- 3) เปิดเรื่องด้วยนาฏการหรือการกระทำของตัวละคร
- 4) เปิดเรื่องด้วยบทสนทนาของตัวละคร
- 5) เปิดเรื่องด้วยสุภาษิต คำพังเพย คำคม บทกวี ข้อความที่คมคายชวนคิด เพลง ที่ชวนติดตาม

2. การดำเนินเรื่อง

การดำเนินเรื่องเป็นส่วนที่ต่อมาจากการเปิดเรื่องมักมีการผูกปมหรือสร้างปมขัดแย้งในเนื้อหาเพื่อให้เกิดเรื่องราวในเนื้อเรื่องให้ผู้อ่านได้ติดตามจนจบมีหลายวิธีการดังนี้

- 1) การลำดับเหตุการณ์ตามปฏิทิน
- 2) การลำดับเหตุการณ์แบบเล่าย้อนหลัง
- 3) การลำดับเหตุการณ์แบบเล่าย้อนกลับไปที่กลับมา
- 4) ลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง โดยใช้วิธีการเล่าเรื่องจากต่างสถานที่แบบสลับกันไปมาแต่มีเรื่องราว

ต่อเนื่องกันไปตลอด

3. การปิดเรื่อง

การปิดเรื่องเป็นเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของเรื่องราวเพราะจะทำให้ผู้อ่านรู้ว่ามีความประทับใจ สะเทือนใจมากน้อยเพียงใดต่อเรื่องนั้น ตอนจบของเรื่องมักให้อารมณ์ความรู้สึกที่สมบูรณ์แบบแก่ผู้อ่านการแนวทางการศึกษาการปิดเรื่องในวรรณกรรมมี 4 แบบดังนี้

- 1) การจบเรื่องแบบสุขนานุกรม
- 2) การจบเรื่องแบบโศกนาฏกรรม
- 3) การจบเรื่องแบบหักมุมหรือพลิกความคาดหมาย
- 4) การจบเรื่องแบบทิ้งท้ายหรือทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านได้ขบคิด

เพศวิถี

Jacksan, Scott (1999 อ้างถึงใน Piayura, 2010) ได้อธิบายเกี่ยวกับเพศวิถี (sexuality) ไว้ว่าหมายถึงเรื่องราวทุกแง่มุมของชีวิตและสังคมที่เกี่ยวข้องกับเพศทั้งความต้องการทางเพศ ปฏิบัติการทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศ วาทกรรมและกระบวนการทางสังคมที่ประกอบสร้างเรื่องราวเกี่ยวกับเพศ

กฤษศยา (2554) ได้อธิบายถึงเพศวิถี (sexuality) ว่าหมายถึง 'วิถีชีวิตทางเพศที่ถูกหล่อหลอมสร้างจากค่านิยม บรรทัดฐานและระบบวิธีคิด วิธีปฏิบัติที่เกี่ยวกับความปรารถนาและการแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคู่รัก คู่ชีวิต ในอุดมคติและกามกิจ' ซึ่งเป็นระบบความคิดและพฤติกรรมที่มีความหมายทางสังคมสัมพันธ์กับมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่กำหนดและสร้างความหมายให้แก่เรื่องเพศในหลากหลายแง่มุม

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้โดยสังเขปว่าคำว่าเพศวิถี (sexuality) หมายถึงเรื่องราวเกี่ยวกับเพศในทุกแง่มุมทั้งเรื่องของการแสดงออกทางเพศ การปฏิบัติเกี่ยวกับเพศหรือปฏิบัติการทางเพศ รวมไปถึงวาทกรรมเกี่ยวกับเพศที่เกิดขึ้นในสังคม โดยในบทความนี้จะมุ่งเน้นศึกษาในประเด็น เพศสภาพและปฏิบัติการทางเพศของตัวละครในวรรณกรรมเกย์ออนไลน์เป็นหลัก

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องเพศวิถีในวรรณกรรมเกย์ออนไลน์นี้ผู้วิจัยพบว่าการเปิดเรื่องที่พบมากที่สุดคือการเปิดเรื่องด้วยการบรรยาย โดยพบทั้งการบรรยายเหตุการณ์ บรรยายฉากหรือบรรยายตัวละครและการเปิดเรื่องแบบการใช้ภาษาการหรือการกระทำของตัวละคร ดังตัวอย่าง

โครงเรื่องวรรณกรรม

1. การเปิดเรื่อง

1.1 การเปิดเรื่องด้วยการบรรยาย จะเป็นการบรรยายเหตุการณ์ การบรรยายฉากหรือการบรรยายตัวละคร

การเปิดเรื่องด้วยการบรรยายนี้ผู้แต่งจะบรรยายเหตุการณ์ บรรยายฉากหรือบรรยายตัวละครอย่างไรอย่างหนึ่งเพื่อปูทางนำไปสู่ส่วนของเนื้อหาเพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้ถึงสภาพของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง ฉากต้นเรื่อง หรือภูมิหลังของตัวละครเพื่อให้เกิดความน่าติดตาม ดังตัวอย่าง

เรื่อง ที่หนึ่ง

ผู้แต่ง 23August (นามแฝง)

คุณคิดว่า 'ชื่อ' มีความสำคัญกับชีวิตมากขนาดไหนครับ?

เป็นสิ่งที่พ่อแม่ตั้งขึ้นมาเพราะมีข้อกำหนดกำหนดว่าทุกคนต้องมีชื่อ

หรือเอาไว้แนะนำตัวเองให้คนอื่นรู้จัก

หรือเพื่อให้เพื่อนเอาไปเปลี่ยนจนรู้สึกพิลึกพิลั่น

...หรือมีไว้เพื่อรอใครสักคนมาเรียก คนที่ทำให้รู้สึกว่ 'ชื่อ' ของคุณพิเศษกว่าใคร

ผู้ชายคนนั้นชื่อ 'ที่หนึ่ง'

แปลก ไม่คุ้นหู แต่จำง่าย ผมเคยได้ยินชื่อเขาคั้งแรกตอนสมัยมัธยมต้น ในการแข่งขันทางวิชาการอะไรสักอย่าง จำได้ว่าคำแรกที่โผล่ขึ้นมาในหัวคือ 'พ่อแม่คิดอะไรอยู่ตอนตั้งชื่อ' และแน่นอนว่าการแข่งครั้งนั้นเขาก็ได้เป็นที่หนึ่งสมชื่อ โดยผมได้เพียงรางวัลชมเชยไป

จากข้อความข้างต้นผู้แต่งได้บรรยายตัวละครเอกของเรื่องว่ามีชื่อว่า “ที่หนึ่ง” ซึ่งเป็นชื่อเดียวกับชื่อเรื่องซึ่งผู้แต่งได้ผูกโยงความเก่งของตัวละครนี้กับความหมายของชื่อ ซึ่งการบรรยายตัวละครในลักษณะนี้เป็นการเปิดเรื่องที่ทำให้เรื่องน่าสนใจชวนให้ผู้อ่านติดตามเนื้อหาและพัฒนาการของตัวละครที่เชื่อมโยงกันระหว่างเนื้อหาและชื่อเรื่อง

1.2 การเปิดเรื่องด้วยการใช้นามานุกรมหรือการกระทำของตัวละคร

การเปิดเรื่องด้วยการใช้นามานุกรมหรือการกระทำของตัวละครนี้ผู้แต่งจะใช้การกระทำของตัวละครในการเปิดเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นถึงพฤติกรรมหรือบางกรณีก็เป็นการแสดงภูมิหลังของตัวละครเช่น บางเรื่องตัวละครเอกเป็นชาวไร่ ผู้แต่งก็ใช้การให้ตัวละครเอกขับรถไถไปปรับดินในที่ดินของตนเพื่อให้เกิดความสมจริงสัมพันธ์กันระหว่างบทและตัวละครทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพตามเกิดความอยากติดตามเนื้อเรื่อง เป็นต้น ดังตัวอย่าง

เรื่อง บ้านไร่ปลายรัก

ผู้แต่ง Karnsai (นามแฝง)

บริเวณพื้นดินส่วนเพาะปลูกไร่ข้าวโพดตอนนี้มีคนงานบางส่วนซึ่งทยอยผล่อออกไปพักกินข้าวตอนเที่ยงวันนั้น ไม่ได้ทำให้ไร่้งบรรดแทรกเตอร์คันเก่าหยุดมือในการทำงาน ได้เลยมีอบอบบางนั้นยังคงบังคับพวงมาลัยรถโลกกลบดินเพื่อใช้ในการเพาะปลูกต่อไปเรื่อย ๆ ถ้าไม่ได้ยินเสียงร้องตะโกนโหวกเหวกนั่นดังมาเรื่อย ๆ จากทางเข้าไร่

“พี่ข้าว ๆ...พี่” มือที่บังคับรถไถดับเครื่องยนต์ลงก่อนจะขยับหมวกปีกสานพร้อมกับยกขึ้นป้องตาจากแสงแดดที่เจิดจ้า

“เออ ๆ ข้าได้ยินแล้ว” ผู้มาใหม่ก้มลงหอมมือได้ยินเสียงตอบรับ

จากตัวอย่างข้างต้นผู้แต่งได้บรรยายการกระทำของตัวละครที่กำลังขับรถแทรกเตอร์ปรับไถที่คืนในไร่พร้อมกับสอดแทรกบทสนทนาที่เกิดขึ้นในฉากอันเป็นเหตุให้ตัวละครต้องหยุดมือจากการขับรถแทรกเตอร์ดังกล่าวซึ่งเป็นการเปิดเรื่องแบบที่ทำให้เกิดความสมจริงของเนื้อหาทำให้เกิดความน่าสนใจชวนติดตาม

จากการศึกษาการเปิดเรื่องในวรรณกรรมเกย์ออนไลน์ทั้ง 10 เรื่องพบว่า การเปิดเรื่องที่พบมากที่สุดคือการเปิดเรื่องด้วยการบรรยาย โดยพบทั้งการบรรยายเหตุการณ์ บรรยายฉากหรือบรรยายตัวละครและการเปิดเรื่องแบบการใช้นามานุกรมหรือการกระทำของตัวละคร โดยทั้งสองแบบพบในวรรณกรรมอย่างละ 3 เรื่องทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้การเปิดเรื่องทั้งสองแบบสามารถนำพาผู้อ่านไปสู่ส่วนของเนื้อหาได้อย่างน่าสนใจ อ่านแล้วเข้าใจง่ายมีการนำเสนอภูมิหลังของตัวละครและแสดงความเป็นธรรมชาติของตัวละครผ่านการกระทำของตัวละคร ซึ่งเป็นการเพิ่มความน่าสนใจให้กับเนื้อหา ขณะที่การเปิดเรื่องที่เป็นที่นิยมรองลงมาคือการใช้บทสนทนาของตัวละครพบในวรรณกรรมเกย์ออนไลน์จำนวน 2 เรื่องทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเปิดเรื่องด้วยวิธีการนี้มักกระทำเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครซึ่งผู้แต่งหลายคนไม่นิยมเปิดตัวตัวละครเด่น ๆ ในตอนต้นเรื่องและมักพบในเรื่องที่มีลักษณะเรื่องราวค่อนข้างสั้นกระชับต้องการให้เห็นพัฒนาการของตัวละครเร็ว ๆ เป็นต้น สุดท้ายการเปิดเรื่องแบบการพรรณนาและการเปิดเรื่องด้วยด้วยสุภาษิต คำพังเพย คำคม บทกวี ข้อความที่คมคายชวนคิด เพลง ที่ชวนติดตามเป็นที่นิยมน้อยที่สุดคือมีแบบละ 1 เรื่องเท่านั้น จากการสังเกตพบว่าผู้แต่งที่จะเลือกใช้การเปิดเรื่องสองลักษณะนี้ต้องเป็นคนที่เข้าใจในสภาพแวดล้อมและเข้าใจว่าเนื้อหาหลักจะเข้าถึงอารมณ์สะท้อนใจของผู้อ่านพอสมควรจึงจะเลือกการเปิดเรื่องทั้งสองลักษณะมาเป็นตัวเปิดเรื่อง

2. การดำเนินเรื่อง

การดำเนินเรื่องเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของเนื้อหาเพราะว่าเป็นส่วนที่ผู้แต่งต้องลำดับเหตุการณ์ในเรื่องและผูกเนื้อเรื่องให้เรียงร้อยกันไปให้เกิดเป็นเรื่องราวที่น่าอ่านทำให้เกิดจินตภาพว่าเหตุการณ์และเนื้อหาส่วนต่าง ๆ ในเรื่องมีความสมจริงสัมพันธ์กันตลอดเรื่อง ไปจนจบหรือไม่ ผู้อ่านอ่านแล้วไม่สะดุด ทั้งยังต้องสอดแทรกสาระหรือแง่คิดในการใช้ชีวิต

ให้แก่ผู้อ่านซึ่งจะทำให้เรื่องนั้น ๆ มีคุณค่า จากการศึกษาเรื่องเพศวิถีวรรณกรรมเกย์ออนไลน์ผู้วิจัยพบว่าผู้แต่งใช้การเล่าเรื่องแบบลำดับเหตุการณ์ตามปฏิทินคือการเล่าเรื่องจะเป็นไปตามลำดับเวลาตั้งแต่เข้าถึงเย็นหรือตามลำดับเหตุการณ์ไปที่ละวัน เดือน ปี ทั้ง 10 เรื่องที่นำมาศึกษา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง SINGLE PAPA คุณพ่อยังโสด

ผู้แต่ง NINEWNN (นามแฝง)

วันจันทร์หลังจากพาพระพายไปเที่ยวผมเองก็ไปทำงานเหมือนกับปกติ ไม่มีที่ที่จะซื้อของฝากเล็ก ๆ น้อย ๆ มาให้ปลายรุ่ง ปกติเวลาเธอไปไหนมาไหนเธอเองก็ซื้อของติดไม้ติดมือมาฝากผม ชินผมไม่ให้เธอก็ดูเป็นการแย้ไปเสียหน่อย

“ให้ของสาว ไม่เห็นให้ของพี่บ้างเลย” พี่ตั้ม ผู้ชายร่างท้วมที่มีเมียมีลูกแล้วเอ่ยปากแซวผมทันทีที่ผมกลับมา

“เฮ้ย ผมก็ให้แล้วไง”

อันนี้พูดจริงนะครับ ผมเองก็ซื้อของเล็ก ๆ น้อย ๆ มาฝากคนที่แฟนเกือบทุกคน ไม่ได้ทำตัวเป็นอาเสี่ยวอาเสี่ยวคนอื่นอะไรหรอกนะ ไอ้คนที่บอกให้ผมซื้อของมาฝากคือพ่อของพระพาย เขาบอกว่าถ้าอยากทำงานสะดวก ๆ ทำแบบนี้ไว้บ้างก็ไม่เสียหาย

สำหรับคุณปฐพีเจ้าของบริษัทใหญ่มันก็ต้องพยายามซื้อใจคนอยู่แล้ว แต่เผชิญผมเป็นแค่พนักงานต้ออกต้อยใจเลยไม่เคยคิด เอาเถอะ สุดท้ายผมก็ซื้อของมาตามที่เขาบอกนั่นแหละ

ทริปวันเกิดคุณปฐพีที่โอเคอยู่ถึงตอนแรก ๆ จะสนุกสนานไปหน่อย สุดท้ายพวกเราทำอะไรทำอะไรมาก นึกหรือก ที่ทำ ๆ ก็คือพาหลานไปเที่ยวทั้งนั้นแหละ

คิดถึงหลานแล้วก็พาลนึกถึงพี่เลี้ยงเด็กตัวปัญหา... ว่าแล้วก็แอบหงุดหงิดเบา ๆ

เจ้าหมอนั่นทำตัวน่าหมั่นไส้มากเกินไป อารมณ์ดีเม่งทั้งวัน ชิมให้ผมทั้งวันจนผมต้องปรามบ่อ ๆ ว่าจะชิมให้เหมือนคนบ้าทำไมขนาดนั้น บ้าหรือวะ แคบอกว่าอยู่กับมันไม่ได้แยอะไรมาก ก็มันจะแยได้ยังไงวะ มีคนทำข้าวให้กิน มีคนเลี้ยงหลานให้ แถมวันดีคืนดีเจ้าหมอนั่นยังช่วยผมทำงานบ้านอีก บอกตรง ๆ ว่าค่าจ้างที่ให้มันไม่คุ้มด้วยซ้ำ! เจ้าฟ้าครามจะเรียกเงินมากกว่านั้นก็ได้แต่มันก็ไม่เอา!

...หรือแม่หวังผลระยะยาววะ ให้ตาย ทำไมคิดแล้วรู้สึกเสียส้นหลังวาบอย่างงี้

[มึง กูอยากคัมวะ]

ตอนเวลาประมาณสองทุ่ม ขณะที่ผมนั่งดูสารคดีสัตว์โลกกับพระพายอยู่ก็มีโทรศัพท์เข้าจากเพื่อนซึ่งสั่งงานผมต้องปลีกตัวออกมาปล่อยให้หลานนั่งดูคนเดียว ไม่ใช่อะไรหรอกครับ ไม่อยากพูดจาไม่ดีให้หลานเห็น เดี่ยวเด็กจะเอาอย่างไม่ดี ๆ

“กูต้องเลี้ยงหลาน” ผมปฏิเสธมันอย่างเนิบ ๆ “คิดยังไงมาชวนกูวะ ปกติไม่เห็นชวน”

จากตัวอย่างข้างต้นผู้แต่งได้ลำดับเหตุการณ์ในเรื่องไปตามลำดับเวลาของวันและเวลาในแต่ละวันจากเข้าไปจนถึงเย็นโดยเริ่มจาก “วันจันทร์” ซึ่งเป็นวันทำงานของตัวละครเอก ตัวละครเอกกล่าวถึงการกลับมาทำงานหลังจากได้ไปเที่ยวพักผ่อนและเมื่อเวลาผ่านไปผู้แต่งก็ได้ไล่ลำดับเวลาหลังเลิกงานของตัวละครเอกคือ “ตอนเวลาประมาณสองทุ่ม” ของวันดังกล่าวได้มีเหตุการณ์ที่เพื่อนตัวละครเอกได้ชักชวนให้ตัวละครเอกออกไปสังสรรค์ด้วยกันแต่ตัวละครเอกก็ต้องปฏิเสธไปเพราะว่ามีภาระต้องเลี้ยงหลาน จะเห็นได้ว่าผู้แต่งเข้าใจสภาพแวดล้อมและลำดับเวลาในเรื่องได้อย่างสมจริงทำให้ผู้อ่านนึกภาพจินตนาการตามได้

3. การปิดเรื่อง

การปิดเรื่องก็เป็นอีกส่วนที่สำคัญยิ่งเพราะเป็นส่วนที่จะต้องไขความกระจ่างหรือคลี่คลายเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ผู้แต่งผูกไว้ในเนื้อหา ผู้แต่งต้องปิดเรื่องให้เกิดความประทับใจแก่ผู้อ่านเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความกระจ่างได้สามารถประเมินคุณค่าให้แก่เรื่องนั้น ๆ ได้ การปิดเรื่องตามแนวคิดด้านการศึกษาวรรณกรรมของ สายทิพย์ นุกุลกิจ (2539) มีทั้งการปิดเรื่องแบบสุมนาฏกรรม การปิดเรื่องแบบโศกนาฏกรรม การปิดเรื่องแบบหักมุมหรือพลิกความคาดหมาย และการปิดเรื่องแบบทิ้งท้ายหรือทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านได้ขบคิด จากการศึกษาเพศวิถีในวรรณกรรมเกย์ออนไลน์ผู้วิจัยพบว่าผู้แต่งเรื่องทั้ง 10 เรื่องใช้วิธีการปิดเรื่องแบบสุมนาฏกรรมทั้งสิ้นแม้ว่าเนื้อเรื่องหลายตอนจะมีเรื่องราวที่พลิกผันอยู่บ่อยครั้งแต่ท้ายที่สุดแล้วตัวละครเอกของเรื่องย่อมลงเอยด้วยกันอย่างมีความสุข สมหวังดังจะยกตัวอย่าง

เรื่อง [16-PLUS] กำปั้น...หัวใจ...กระสอบทราย...กับนายปากแข็ง

ผู้แต่ง anocha (นามแฝง)

คิมวางมือบนไหล่เบงค์อย่างอ่อนโยน "ไม่อยากโดนปล้ำ ก็มาเป็นแฟนกูสิ.." หนุ่มหน้าเข้มหยุดไปชั่วอึดใจ ก่อนจะพูดขึ้น ๆ

"ถึงจะพูดน้อย ต่อยหนัก แต่รักจริงนะ.."

เบงค์ส่ายหัวกับข้อเสนอ...รู้ตัวอีกที หนุ่มน้อยก็หายเข้าไปอยู่ในอ้อมกอดแข็งแรงแล้ว...

"เบงค์.."

"หือ..."

"สนใจจะเป็นแฟนคนหล่อล่ำ ปล้ำง่าย อย่างกูหน่อยไหม..."

"ถ้ามีเรื่องแล้วกูก็โอเค..."

คิมหันมามีกว้าง..หัวใจพองโตลั่นบอก น้ำเสียงหัวเราะก็ยกกับหนุ่มน้อยในอ้อมกอดอย่างหนักแน่น..

"สำหรับมึง กูเชื่อตั้งแต่วันแรกที่เห็นหน้าแล้ว...."

เรื่อง บันทึกรักสีม่วง

ผู้แต่ง Pz_ready (นามแฝง)

"เมื่อวานฉัน ไปขอโหลกับแม่ของตะวัน ไม่มีรางวัลให้คนกล้าหาญคนไหนน้อยหรือ..." เสียงพูดออกอื้ออานราวไม้ไซร์พีเอชขึ้น อดุลย์ที่หน้าแดงหันหน้าไปด้านข้างหนีสัมผัสร้อนของฝ่ามือที่เลียอกลับมากที่พวงแกมของตัวเองอีกครั้ง

"ไม่เห็นจะเกี่ยวกันเลยครับ...นี่ทำไปหวังผลอย่างนั้นหรือ" พูดไปแก้มแดงไปทำเอารพิชัยกริมด้วยความถูกใจในปฏิกิริยา

"เปล่านะ แต่ก็แค่ทวงของรางวัลเท่านั้นเอง ไม่ให้จริง ๆ หรือ...ปิงปอง" ท้ายประโยคที่เรียกเสียงของเจ้าตัวด้วยที่อ่อนหวานแบบนั้นยิ่งทำให้ซัดเงินมากกว่าเดิม

"นี่...มองฉันหน่อยสิ" ออกแรงเบา ๆ ที่มือ จับหน้าของคนอ่อนวัยกว่าให้หันมามองดวงตาคมที่พยายามสื่อความนัยทุกอย่างที่อยู่ภายในใจของตัวเองหวังให้คนตรงหน้าได้รับรู้มันทั้งหมด

"ฉันรักเธอนะปิงปอง..." คำรักมาพร้อมกับริมฝีปากหนาที่เคลื่อนมาประทับเข้ากับก้นปอกบางของอดุลย์ก่อนที่ทั้งคู่จะแลกเปลี่ยนลมหายใจให้กันและกันอย่างคุ้นเคย

นานกว่าหลายนาทีที่ทั้งคู่แลกสัมผัสกันจนลมหายใจเริ่มจะติดขัดรพิจิงผลหน้าออกมาหากแต่ยังชิดหน้าผากตัวเองกับอีกฝ่ายเอาไว้ รอยยิ้มที่หลายเดือนมานี้ยิ้มบ่อยกว่าตลอดชีวิตที่ผ่านมาเผยให้ออดุลย์ได้เห็นจนอดยิ้มตามไม่ได้

“จำคำที่พระท่านพูดเมื่อวานได้ไหมปิงปอง” อดุลย์พยักหน้าตอบ พระที่วัดที่แวะไปเมื่อวาน คำพูดของท่านยังคงก้องอยู่ในหัว เป็นคำพูดที่เขาชอบและชวนให้คิดตาม

...ชีวิตคนเราก็เหมือนบันทึกหนึ่งเล่ม เนื้อหาข้างในมาจากประสบการณ์ในชีวิตของคนคนนั้น แต่ส่วนใหญ่คุณจะมีมองหนังสือจากปกหน้า ปกหน้าที่เราเป็นคนวาดและลงสีให้มันออกมาแบบไหนก็ตามแต่ที่เราจะแสดงออกมา อยากให้คนอื่นมองเราแยกแยะกระบายสีคำ อยากให้คนอื่นชื่นชมก็กระบายปกเป็นสีขาว มันอยู่ที่เราจะใช้สีอะไร...

“รู้จักทฤษฎีสีกับความหมายของแต่ละสีหรือเปล่า”

“สีแดงฉันเปรียบเป็นความรักที่ฉันมีให้กับนาย ส่วนสีน้ำเงินฉันเปรียบเป็นความมั่นคงความแน่นอน”

“...ปกบันทึกของฉัน...ฉันจะทำสีมันด้วย...”

“...สีม่วง...”

เรื่อง บ้านไร่ปลายรัก

ผู้แต่ง Karnsaii (นามแฝง)

“คืนจะไม่ให้สัญญาอะไรกับข้าวอีกแล้ว แต่คืนจะทำทุกวันของเราให้ดีที่สุด จะรักข้าวให้เหมือนทุก ๆ วันที่เราเริ่มรักกันใหม่ จะทำให้ชีวิตรักของเรามีความสุขจนกว่าเราจะตายจากกัน”

“ข้าวเชื่อ ข้าวเชื่อแล้ว”

มือบางโอบกอดตอบเขาพร้อมกับละล่ำละลักพูดเสียงสั่น ไม่อยากได้ยินคำว่าพลัดพราก เพราะกว่าที่เราจะรักกันมันใช้เวลาเกือบทั้งชีวิต ขอให้เราได้รักกันและใช้เวลาอยู่ด้วยกันตราบนานนาน

....นานแค่ไหนไม่รู้ รู้เพียงว่านานเท่าที่หัวใจสองเรายัง ‘เกี่ยวกัน’ อยู่...

แผ่นดินยืมกว้างก่อนจะกอดจูบตรงหน้าผากนวลอย่างแผ่วเบา พร้อมกับกระซิบคำ ๆ หนึ่ง

“...รักคุณนะครับคุณนายวิชรวานิช”

ใบข้าวยืมเงิน ๆ ไม่กล้าเงยหน้าขึ้นสบสายตากับร่างสูงนี้ยาวจึงค่อย ๆ ดันคางขึ้นเบา ๆ เพื่อให้ร่างบางที่เงินสบสายตากับเขา แหวตหาวนดูเขี้ยวจนแผ่นดินอดไม่ได้ที่จะกอดจูบที่ก้นปากนุ่มอีกครั้งซึ่งครั้งนี้ก็ขยับขอมพร้อมใจเงยหน้ารับจูบที่หวานละมุนด้วยความเต็มใจ

“รักเหมือนกันครับ”

เพศวิถิ

การศึกษาเรื่องเพศวิถิในวรรณกรรมเกย์ออนไลน์โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับเพศวิถิพบว่าตัวละครในนวนิยายทั้ง 10 เรื่องมีเพศวิถิแบบชายรักชาย มีหลายบทบาททางเพศแบ่งเป็น คนที่มีบทบาททางเพศเป็นฝ่ายกระทำ (เกย์คิง) คนที่มีบทบาททางเพศเป็นฝ่ายถูกกระทำ (เกย์ควีน) ดังตัวอย่าง

ตัวละครที่มีบทบาททางเพศเป็นฝ่ายกระทำ (เกย์คิง) ตัวอย่าง ตัวละคร “คิม” จากเรื่อง [16-PLUS] กำปั้น... หัวใจ...กระสอบทราย...กับนายปากแข็ง เป็นฉากที่คิมกำลังจะปล้ำเบงค์หลังจากที่ทั้งสองทะเลาะกัน

คิมหมุนตัวกลับทันควัน ดวงตาดูโชนด้วยแรงโทสะและก่อนที่เบงค์จะทันได้ตั้งตัวร่างสูงใหญ่ก็โถมเข้าไปได้อย่างรวดเร็วจนล้มกลิ้งไปด้วยกัน คิมพลิกตัวขึ้นคร่อมอีกฝ่ายก่อนจะใช้มือกดหัวให้ลอบอบบางให้ตึงแน่นอยู่ที่พื้น ใบหน้าคมดุซูกใช้ชอกกอกขาจนเป็นรอยแดงผุดขึ้นมาอย่าง

รวดเร็ว แบงค์หอบหายใจ พยายามคืนรนให้พ้นจากการพันนาการแข็งแกร่ง..รู้ตัวอีกที ก็มก็ใช้มือใหญ่หนากระชากเสื้อนักเรียนจะกระดุมหลุดไปทั้งแทบ จมูกจมสันได้ไปตามแมงอกเรียบแน่น คิมฝากรอยจูบไปตามผิวขาวอย่างรุนแรง..อุ้งมือสากบีบเคล้นกล้ำเนื้อสาวได้รูปของคนในอ้อมกอดอย่างเมามัน...

แบงค์รู้สึกได้ว่าหลังเปลือยเปล่าสัมผัสกับพื้นปูนเรียบแข็ง..คิมถอดเสื้อนักเรียนตั้งแต่เมื่อไหร่ไม่รู้ แผ่นอกหนาล้ำสันกดทาบลงมาบนแมงอกเปลือยเปล่าของแบงค์ หน้าท้องเรียบแกร่งสัมผัสกัน แก่นกายแข็งขมึงสองอันบดเบียดกันอย่างรุนแรง..

ตัวละครที่มีบทบาททางเพศเป็นฝ่ายถูกกระทำ (เกย์ควีน) ตัวอย่าง ตัวละคร “แบงค์” จากเรื่อง [16-PLUS] กำปั้น...หัวใจ...กระสอบทราย...กับนายปากแข็ง เช่นเดียวกันกับตัวอย่างข้างต้น เป็นฉากที่ต่อเนื่องกันมาเป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทของแบงค์ที่ต้องเป็นฝ่ายถูกกระทำ ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพได้อย่างชัดเจน

เน้นนานเกือบสิบนาทีที่ร่างเปลือยเปล่ากอดก่ายกัน สัตุนิยมดิ้นดิ้นดิ้นดิ้นให้คิมค้นหาหนทางที่จะเข้าไปอยู่ในตัวแบงค์ให้ได้.. เด็กหนุ่มร่างใหญ่จับคนในอ้อมแขนพลิกตัว..แก้มของแบงค์แนบอยู่กับพื้นปูนที่เรียบเย็น

ปฏิบัติการทางเพศ

ด้านปฏิบัติการทางเพศพบว่ามีการปฏิบัติการทางเพศระหว่างตัวละครเอกชายกับชายระดับสอดใส่ในเรื่องถึง 8 เรื่องจาก 10 เรื่องดังตัวอย่าง

เรื่อง [16-PLUS] กำปั้น...หัวใจ...กระสอบทราย...กับนายปากแข็ง

ผู้แต่ง anocha (นามแฝง)

...วงแขนแข็งแกร่งซ้อนเอวคอดเปรียวให้ลอยขึ้นมาจากพื้น คิมใช้มือบีบก้นกลมเนียนจนเป็นรอยแดง..เด็กหนุ่มส่งเสียงครางต่ำ ๆ อย่างพึงพอใจสุดขีด..ก่อนจะพานแก่นกายร้อนระอุรุกล้ำเข้าไปในตัวอีกฝ่ายอย่างง่ายดาย..

แบงค์จุกจนน้ำตาร่วงแต่ไม่เห็นหนทางที่จะคืนรนออกไปจากท่อนแขนที่โอบรัดแน่นหนาไปได้มือหยาบใหญ่ควานไปที่กึ่งกลางลำตัวของแบงค์ ก่อนที่จะขยับข้อมือขึ้นลงเข้ากับจังหวะเคลื่อนไหวหนักหน่วง..ร่างกายเปลือยเปล่าสองร่างเคลื่อนไหวสอดประสานกันเป็นหนึ่งเดียว..

ท้ายที่สุด เด็กหนุ่มทั้งคู่ปล่อยเสียงครางออกมาลั่นห้องเล็ก ๆ ร่างสูงใหญ่กระตุกรุนแรงกล้ำเนื้อทุกมัดเกร็งสะท้าน คิมรัดเอวแบงค์ไว้แน่นก่อนจะกดบั้นเอวแข็งแกร่งหนักหน่วงลงเป็นครั้งสุดท้าย..โบหน้าคมเข้ซบกับแผ่นหลังขาวเนียน

จากตัวอย่างบทบรรยายฉากข้างต้นจะเห็นได้ถึงการปฏิบัติการทางเพศในระดับสอดใส่ที่ผู้แต่งได้บรรยายด้วยภาษาที่ง่ายตรงไปตรงมา ทำให้เห็นภาพได้อย่างชัดเจน ผู้อ่านไม่ต้องจินตนาการหรือตีความอีก แต่ในการประพันธ์ผู้แต่งก็เลือกใช้คำที่แสดงถึงอวัยวะเพศชายว่า “แก่นกาย” เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้คำที่ตรงซึ่งจะมีความไม่สุภาพของความหมาย นับเป็นความสามารถในการเลือกคำของผู้ประพันธ์โดยไม่ทำให้เกิดการสะดุดในเรื่องหา

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องเพศวิถีในวรรณกรรมเกย์ออนไลน์โดยใช้แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษาวรรณกรรมไทยโดยมุ่งเน้นการวิเคราะห์โครงสร้างวรรณกรรม จากการศึกษาวิเคราะห์ในประเด็นเนื้อเรื่องทั้งการเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่องและการปิดเรื่องในวรรณกรรมเกย์ออนไลน์ดังที่กล่าวไปทั้งหมดข้างต้นจะเห็นได้ถึงความกลมกลืนของเนื้อหาซึ่งสอดคล้องกันไปตลอดทำให้เกิดความน่าสนใจชวนติดตามผลการวิเคราะห์พบว่า การเปิดเรื่องที่ผู้แต่งนิยมมากที่สุดคือการเปิดเรื่องโดยใช้การบรรยายทั้งการบรรยายฉาก บรรยายตัวละคร และการเปิดเรื่องโดยการใช้ภาษาการหรือการกระทำของตัวละครเพื่อแสดงภูมิหลังของตัวละครเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายและยังเป็นแสดงความสมจริงผ่านการกระทำของตัวละครในตอนเปิดเรื่องโดยผู้เขียนมักสอดแทรกบทสนทนาของตัวละครไว้ในการเปิดเรื่องทั้งสองแบบด้วย ด้านการดำเนินเรื่องพบว่าวรรณกรรมเกย์ออนไลน์ทั้ง 10 เรื่องมีการเล่าเรื่องแบบการลำดับเหตุการณ์ตามปฏิทินคือการเล่าเหตุการณ์ไปตามลำดับเวลา วัน เดือน ปี ทำให้เห็นพฤติกรรมและพัฒนาการของตัวละครในแต่ละเรื่อง ส่งผลให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในเนื้อเรื่อง เกิดสารัตถะและเอกภาพของเนื้อเรื่องเกิดความกลมกลืนของเนื้อหาผู้อ่านอ่านแล้วไม่สะดุด ชวนติดตาม ด้านการปิดเรื่องพบว่าผู้แต่งวรรณกรรมเกย์ออนไลน์ทั้ง 10 เรื่อง เลือกใช้การปิดเรื่องแบบสุขนานุกรม (happy ending) ทั้งสิ้น ทั้งนี้เพื่อเอาใจผู้อ่านที่เป็นกลุ่มคนที่ชื่นชอบวรรณกรรมเกย์หรือ “วัฒนธรรมยาโออิ (yaoi)” ที่นิยม “จิ้น” ผู้ชายกับผู้ชายเพื่อจะ “ฟิน” กับการที่ได้เห็นผู้ชายกับผู้ชายใกล้ชิดสนิทสนมกัน โดยที่ผู้ชายคนนั้นจะลงเอยด้วยการรักกันหรือไม่ก็ตาม ซึ่งไม่มีนิยมการปิดเรื่องแบบโศกนาฏกรรมหรือไม่สมหวังนับเป็นการประพันธ์วรรณกรรมตามแบบอุดมคติที่ต้องสุข สมหวังเสมอ แต่ในที่นี้กลับเป็นวรรณกรรมสำหรับกลุ่มผู้ชื่นชอบวัฒนธรรมชายรักชายที่ยังสะท้อนภาพสังคมในอุดมคติของผู้แต่งที่คาดหวังต้องการให้ความรักของกลุ่มเกย์หรือชายรักชายสุขและสมหวังเหมือนชีวิตของตัวละครชายรักชายในนวนิยายนิยายที่ตนแต่งขึ้น

ด้านการศึกษาโดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับเพศวิถี (sexuality) มาวิเคราะห์วรรณกรรมเกย์ออนไลน์พบว่าวรรณกรรมที่นำมาศึกษาทั้ง 10 เรื่องมีเพศวิถีแบบชายรักชายตรงกับแก่นเรื่องที่มุ่งเน้นนำเสนอความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายในบริบทของสังคมที่ค่านิยมความรักยังเป็นแบบคู่ตรงข้ามระหว่างเพศชายกับเพศหญิง การที่ผู้ชายกับผู้ชายจะรักกันถือว่าเป็นเรื่องแปลกประหลาดขัดกับค่านิยมหลักของสังคมตัวละครเอกในหลายเรื่องต้องฝ่าฟันอุปสรรคด้านค่านิยมในสังคมที่มองว่าผู้ชายรักกับผู้ชายเป็นเรื่องแปลกประหลาดเช่น การถูกเหยียดหยามจากสังคมที่ทำงาน การถูกกีดกันหรือการไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว เป็นต้น แต่ท้ายที่สุดตัวละครเอกก็สามารถฝ่าฟันอุปสรรคดังกล่าวจนสามารถครองรักกันได้ท้ายที่สุดซึ่งเป็นการจบเรื่องเป็นสุขนานุกรมตามแนวคิดทฤษฎีการศึกษาวรรณกรรมไทยที่ได้ศึกษาในวัตถุประสงค์ข้อแรกของงานวิจัย ด้านการปฏิบัติการทางเพศจากการศึกษาพบว่าวรรณกรรมเกย์ออนไลน์ที่นำมาศึกษา 10 เรื่อง พบปฏิบัติการทางเพศในระดับสอดใส่หรือการร่วมเพศแบบสอดใส่ถึง 8 เรื่องผู้แต่งใช้กลวิธีการประพันธ์แบบบรรยายฉากการร่วมเพศแบบตรงไปตรงมา แสดงให้เห็นขั้นตอนการปฏิบัติระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กันระหว่างผู้ชายกับผู้ชายทั้งการเส้าโลม การกอด การจูบ การปลดเปลื้องเสื้อผ้าและการสอดใส่อวัยวะเพศ อย่างตรงไปตรงมา เป็นที่น่าสังเกตว่าวรรณกรรมเกย์ออนไลน์ทั้ง 8 เรื่องที่พบการปฏิบัติการทางเพศระดับสอดใส่ไม่ม่มีเนื้อหาอ่อนช้อยยาวและผู้แต่งมักเป็นผู้ชายที่เป็นเกย์อยู่แล้วโดยสังเกตจากการตอบโต้ในกระดานสนทนาระหว่างเรื่องอย่างไรก็ตามการที่ผู้แต่งได้บรรยายฉากการร่วมเพศไว้อย่างชัดเจนในวรรณกรรมเกย์ออนไลน์ที่พบผู้อ่านไม่ได้มองว่าเป็นเรื่องอนาจารหรือไม่เหมาะสมแต่กลับมองว่าเป็นเรื่องที่ชวน “ฟิน” โดยมีการสนับสนุนให้ผู้แต่งเขียนฉากการร่วมรักเช่นนี้อยู่บ่อยครั้ง สะท้อนให้เห็นถึงการยอมรับการมีอยู่ของชายรักชายในฐานะมนุษย์ปุถุชนคนหนึ่งที่ต้องดำรงชีวิตและเกี่ยวข้องกับเรื่องราวทางเพศเช่นเดียวกับคู่รักแบบผู้ชายกับผู้หญิงปกติ

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร. อรทัย เพ็ญชระ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยจนสำเร็จ
คุณดวงด้วยดี ทุนสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ประจำปีการศึกษา 2561 จาก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เอกสารอ้างอิง

- กุหลาบ มัลลิกะมาส. วรรณกรรมไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง; 2517.
- กฤตยา อาชวนิจกุล. เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนไปในสังคมไทย. ใน: สุริย์พร พันพึ้งและมาลี สันภูวรรณ. จุดเปลี่ยนประชากร
จุดเปลี่ยนในสังคมไทย. นครปฐม: ประชากรและสังคม; 2554. หน้า 43 – 66.
- ตัวตนและพื้นที่ของ “เกย์” ในโลกวรรณกรรม. ผู้จัดการรายวัน [ออนไลน์] 27 สิงหาคม 2547 อ้างเมื่อ [18 มิถุนายน
2559]. จาก <http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=9470000043882>
- ประทีป เหมือนนิล. วรรณกรรมไทยปัจจุบัน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เจริญการพิมพ์; 2523.
- พจมาน มุลทรัพย์. เรื่องเล่าของเกย์ในชุมชนวรรณกรรมออนไลน์: กรณีศึกษากลุ่ม “บลูสกายโซไซตี้” ใน
www.pantip.com. [วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย คณะ
อักษรศาสตร์] กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2551.
- รินฤทัย สัจจพันธุ์. วรรณกรรมปัจจุบัน CONTEMPORARY LITERATURE. พิมพ์ครั้งที่ 14. [ม.ป.ท.]: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง; 2547.
- สายทิพย์ นุกุลกิจ. วรรณกรรมไทยปัจจุบัน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: บริษัท เอส. อาร์. พรินติ้ง แมสโปรดักส์จำกัด;
2539.
- อิงอร สุพันธ์ุฉนิช. วรรณกรรมปริทัศน์ : ภาพสะท้อนสังคมไทยร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: ธนาเพชร; 2554.
- Piayura O. Women, Sexuality and Political Achievement in Thai Society and Thai Literature. Asian Review
2010; 23: 53 – 70.